No. 43. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 9 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 1. April. Uit Halberstadt wordt onder dagteekening van eergisteren geschreven:

Een vreeselijk ongeluk heeft heden morgen de naburige stad Wernigerode getroffen; tegen een ure in den nacht ontstond er brand in eene bakkerij: de sterke wind, die een onweder hetwelk men kort te voren had gehad, gevolgd was, blies de vlammen zoo geweldig aan, dat ten 3 ure des namiddags 254 huizen er door aangetast waren en er 160 geheel afgebrand zijn. Niettegenstaande er 16 spuiten aan het werk waren, had men, bij het afzenden van het berigt, den brand nog niet kunnen meester worden. Voor zoo veel voor het oogenblik bekend was, hadden zeven kinderen en eene dienstmeid er het leven bij verloren, maar er werden nog meerdere menschen vermist.

— Wij kunnen als zeker mededeelen, dat onlangs een heelkundig instrumentje is uitgevonden, dat niet minder de algemeene aandacht zal gaande maken dan de zwavel æther. Het is een kunstmatige bloedzuiger. De uitvinder, de bekende mechanicus *C. Baunscheidt* te Poppelsdorf bij Bonn, heeft reeds maatregelen genomen, om voor dit zonderling product, dat de natuurlijke verrigtingen van dit diertje op het menschelijk ligchaam op de meest volmaakte wijze nabootst, ook buitenslands octrooi te bekomen.

— Te Koningsbergen zijn eenige officieren der infanterie en dragonders door den krijgsraad tot 2 a 4 maanden vestingstraf veroordeeld wegens mishandeling hunner onderhoorigen.

— Ook in Zwitserland breidt zich de landverhuizing hoe langer hoe meer uit. Den 28. dezer zijn 204 personen uit het kanton Glarus naar Noord-Amerika vertrokken.

ENGELAND.

LONDEN, den 1. April. In de mijn van Churchpit, in Derbijshire, heeft het breken van het rad, waarmede de arbeiders naar beneden werden gelaten, aan 7 werklieden het leven gekost.

— Een brief uit het eiland Ascension, de dato 1 Januarij, verhaalt de volgende vreeselijke gebeurtenis: Aan de Afrikaansche Westkust bevond zich een depot met 1000 slaven, die echter wegens waakzaamheid der Engelsche kruissers, niet ingescheept konden worden. De verbitterde eigenaars der slaven bragten hen daarop ten einde ze niet langer den kost te geven, allen om het leven, en stelden hunne hoofden op staken aan het strand ten toon.

FRANKRIJK.

— Te Elbeuf is in den nacht tusschen 28. en 29. Maart jl. een brand bij den herbergier *Caban* uitgebarsten, waartoe de aanleiding zeer zeldzaam was. Een rat, namelijk, die de lantaarn, aan den muur van den stal opgehangen, vond openstaan, sleepte de daarin brandende kaars mede onder het zich in dien stal bevindende hooi. Dadelijk vatte dit hooi vuur en deed een geweldigen brand ontstaan. Door de schielijk toegebragte hulp echter was men den brand spoedig meester.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 6. April. Gisteren morgen zeilde van hier naar New-York de deensche bark *Orion*, kapitein *Mathiesen*, aan boord hebbende 113 landverhuizers. — Er bevinden zich nu op reede voor de stad zeilklaar de hamburgsche bark *America*; de engelsche bark *Albert*; de hanoversche bark *Morgendstar*, alle drie insgelijks met duitsche landverhuizers naar New-York bestemd. Onder degenen dezer dagen hier aangekomen, behoort de gansche bevolking der gemeente Pferddorf, in het groothertogdom Baden, bestaande uit 250 zielen. De burgemeester, de dorps-secretaris, de onderwijzer en de politie-commissaris bevinden zich aan hun hoofd; de kosten zijn bestreden tot op de aankomst in Amerika en men voert nog f 30,000 mede.

— Voor eenige dagen is de bliksem geslagen in den kerktoren van Quevaucamps, heeft 2 balken en eenige andere stukken hout verbrijzeld, is in de kerk gedrongen; heeft aldaar een kruis en een gedeelte van het beschot (*lambris*), waarop het stond, vernield, en den pastoor, die zich aldaar bezig hield met de kinderen voor de eerste communie, tegen den grond geworpen. Een der kinderen is door een nederstortenden steen gewond.

— Een molenaar te Ronsse (Oost-Vlaanderen) is aangehouden, onder betigting van zijne vrouw en twee kinderen, welke hij in Frankrijk had gelokt, vermoord te hebben. Ook zijn bijzit is gearresteerd, als hebbende hem tot dit drievoudig gruwelstuk verleid.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 6. April. Behalve de vele blijken van sympathie en de menigvuldige brieven van gelukwensching, (wier getal nog dagelijks toeneemt) welke onze uitgever bekomen heeft sinds zijne luisterrijke overwinning voor den Hoogen Raad tegen over de Mannen des Behouds, zijn er bij hem nog ontvangen twee zeer schitterende bewijzen van belangstelling in zijnen persoon en in de constitutionele zaak — de zaak der natie — welke hij, door zijn blad, zoo krachtdadig voorstaat. Voor beide deze vernieuwde blijken van belangstelling is hij ten hoogste gevoelig. Het eene, als afkomstig van zijne kinderen, is voor eene openbare vermelding min vatbaar; maar het andere verdient zulks in hooge mate. Gisteren avond, namelijk, is hem, door middel van den Rijn-spoorweg, bezorgd een goed verzegeld kistje, inhoudende een' GOUDEN BEKER, in den vorm van een' wijnroemer, met het opschrift:

Hulde aan den Heer C. A. Thieme, als Uitgever der Arnhemsche Courant. 17. Maart 1847. Eenige Liberalen.

Het is onzen uitgever leed, dat hij de namen niet kent van hen, die hem zulk een schitterend bewijs van hunne belangstelling hebben gegeven. Hij zou hun zoo gaarne persoonlijk zijnen dank hebben komen betuigen en hun hebben verzekerd van de hooge gevoeligheid, welke dit eerbewijs bij hem heeft opgewekt.

Opdat de geachte toezenders van dezen beker zouden weten, dat hun kostbaar en zoo vereerend geschenk werkelijk ter bestemder plaatse is aangekomen, worden alle bladen verzocht van dit berigt melding te maken.

LEIDEN, den 3. April. Wij vernemen, dat op het naburig dorp Katwijk aan Zee, welks bevolking geheel uit Hervormden bestaat, eene onbekende f 200 voor de armen, f 200 voor de kerk en f 100 voor het weeshuis heeft geschonken. Voorzeker een navolgingwaardig voorbeeld, vooral ten opzigte van weeshuizen en dergelijke liefdadige inrigtingen, wier inkomsten bij de vreeselijke duurte der eerste levensbehoeften, zonder buitengewone ondersteuning zoo zeer te kort schieten.

ROTTERDAM, den 5. April. Heden per *Batavier* aangebragte Engelsche dagbladen zeggen, dat eergisteren morgen te Portsmouth en Woolwich bevelen ontvangen waren tot het onverwijld inschepen van een bataillon mariniers naar Lissabon, en dat, naar men meende, gelijke bevelen naar Plijmouth en Chatham waren gezonden. De genoemde detachementen zijn bereids, met een stoomfregat, naar hunne bestemming vertrokken. Uit dit alles maakte men op, dat de koningin van Portugal Engelsche interventie heeft ingeroepen, om aan de binnenlandsche twisten in haar Rijk een spoedig einde te maken.

— In de zitting van den 29. Maart, heeft de Eerste Kamer doen berigten, dat zij al de acht, door de Tweede Kamer aan haar toegezondene wets-ontwerpen, gaaf had aangenomen. Wanneer zonden ze dat weer zoo vlug geknutseld hebben? Welken dag, op een voor- of achtermiddagje of avondje? Wij hebben dit nergens kunnen opsporen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Het is nu voor goed vastgesteld dat koningin Victoria den 2. Augustus, 's morgens te 6 ure en 43 minuten bevallen zal. — Zondag zyn te 's Hage in de kerken hartelyke dank-gebeden tot God gerigt wegens de herstelling van Z. M. 's Middags amulparty ten hove, ter zake van hetzelfde onderwerp. Ook in de kapel van H. M. de koningin heeft eene plegtige dienst plaats gehad; de Russen in den Haag hebben permissie gekregen die by te wonen. — Te Nymegen is een bakker, die te ligt brood debiteerde, tot het maximum der geldboete, f 40, en tot drie dagen gevangenisstraf veroordeeld. — Te Amsterdam gerepatriëerd uit Rome mgr. de bisschop Grooff. — Tot de aristocratische grillen behoort, dat de regering van Nassau onlangs haren ambtenaren heeft aanbevolen, om zich toch niet met de burgery gelyk te stellen, en op publieke plaatsen, in gemengde gezelschappen, ter onderscheiding steeds distinctieve teekens te dragen; hoe genadig en verstandig! — Keizer Nicolaas heeft verleden jaar weer 50 millioen franken of f 24,000,000 overgeboord, voor welke spaarduitjes hy fransche schuldbrieven heeft gekocht. De gekroonde hoofden hebben toch waarlyk geene reden om te klagen over den slechten tyd, maar juist gaat het den volke zoo slecht, omdat het die lui zoo wèlgaat. — Volgens v. d. B(rugghen) te Nymegen, verbranden de kinderen op onze wettige scholen, in Moloch's armen!!! — In Belgie heerscht de roode loop, en in Nederland de griep, in den Haag het meest! — Aldaar zyn twee Israëliten Christelyke menschen geworden; van Hall blyft by zyn geloof! — Eerlang zal de Handel-Maatschappy twee schepen bevrachten, het eene « den Tex" gedoopt, het andere « de Negen-mannen." — Dezer dagen is in eene der Overysselsche steden een buitengewoon groote os ter markt gebragt, die 1500 nederlandsche ponden woog. De beroemde os Monte Christo, van wien de fransche dagbladen onlangs zooveel ophef maakten, woog slechts 930 ponden. Een bewys dat er by ons te lande nog grooter ossen gevonden worden dan in Frankryk.

MENGELINGEN.

Het geschift tegen Napoleon.

(Uit de *Gazette des Tribunaux.*)

> Welaan dan landgenooten, medeburgers! vereenigen wij ons, maar het zij met het doel om de aanslagen te verijdelen dergenen, die zich de vrienden der Natie noemen, maar die inderdaad hare VERRADERS zijn, om hunne bedoelingen, al ware het IN HUN EIGEN BLOED, TE SMOREN.
>
> (De ministeriële *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, No. 545.)

MOTTO VAN DEN VERTALER.

De verbittering, welke de ongelukkige episode, die wij willen mededeelen, in de gemoederen van Duitschland's kinderen tegen NAPOLEON verwekte, is nog heden niet geheel uitgedoofd. Het proces van den boekhandelaar PALM werd, zegt men, de eerste oorzaak van de oprigting des *Tugenbunds*, die de groote nationale beweging van 1813 bewerkte, — en voor die beweging, het is genoeg bekend, moest Frankrijk onderdoen.

Daar de meeste geschiedschrijvers, die de historie van het keizerrijk tot dus verre behandelden, deze episode met stilzwijgen voorbijgaan, terwijl eenige, door partijdigheid vervoerd, de feiten of vergroot of verdraaid hebben, zoo gelooven wij dat men het volgende verhaal, volgens authentieke stukken en met de meeste onpartijdigheid ter neder gesteld, niet zonder belangstelling zal lezen.

Het was in den aanvang van 1806.

NAPOLEON zag niet zonder ongerustheid de pogingen, door zijne vijanden aangewend, om in Duitschland een algemeenen opstand te weeg te brengen.

De hevigste pamphletten werden schier dagelijks tegen hem in het licht gegeven: verwonderlijk wèl werden de duitsche vorsten in hunne geheime inzigten bijgestaan, door een aantal publicisten vol moed en talent, die hunne haat tegen NAPOLEON tot aan de dweepzucht dreven. Voornamelijk onderscheidden zich hierin professor ARNDT, die nog onder de levenden behoort (?), en de vermaarde diplomaat GENTZ, wiens scherpe en vermetele pen den keizer steeds met bijzondere verwoedheid aanviel.

NAPOLEON begeerde dat eene gestrenge kastijding tot afschrikkend voorbeeld zou worden gesteld: de gelegenheid om dien last uit te voeren deed zich ongelukkiglijk niet lang wachten.

In Maart of April verscheen, in Beijeren, een naamloos geschrift, waaronder zelfs geen drukker of uitgever vermeld stond. Het voerde ten titel: *Duitschland op den laagsten trap van vernedering*. De titel alleen van het pamphlet getuigde genoegzaam in welken geest het was geschreven. NAPOLEON werd daarin op de allervreesselijkste wijze aangevallen. Het was een beroep op de vaderlandsliefde der duitsche volken; zij werden aangemaand om uit hunnen staat van verdooving te ontwaken, en als een enkel man op te staan tegen 's veroveraars dwingelandij. Kortom, het geschrift was eene krachtige aansporing tot een algemeenen opstand.

Een der eerst verspreide exemplaren van het geschift viel in handen van eenige fransche officieren, te Augsburg in garnizoen, en bij een geestelijke in die stad gehuisvest. Zich gekwetst gevoelende door hetgeen daarin nopens het fransche leger werd gezegd, haastten zich die officieren het pamphlet aan de aandacht der keizerlijke policie aan te duiden. Hiervan verwittigd, gelastte de heer OTTO, de fransche gezant te Munich, dat oogenblikkelijk een geregtelijk onderzoek wierde ingesteld. Ziehier nu hetgeen de instructie aan den dag bragt:

De geestelijke, bij wien de officieren inwoonden, had de brochure gekocht in den boekhandel van den heer STAGE, te Augsburg. Deze verklaarde ze in commissie te hebben ontvangen van den boekhandel firma STEIN, te Neurenburg. Maar toen men PALM, (1) het hoofd der firma STEIN, onder-

vroeg, weigerde hij allerstelligst te zeggen hoe hij aan het geschrift was gekomen. Alleen verklaarde hij daarvan niet de uitgever te zijn, noch den naam des schrijvers noch dien des drukkers te weten, en de bij hem gevondene exemplaren eenvoudig te hebben aangenomen om er de bestelling van op zich te nemen.

Onmiddellijk werd nu een rapport over den uitslag der instructie aan Napoleon gerigt. De keizer hield Gentz voor den schrijver der brochure. « Dat men Palm dwinge om zich nader te verklaren, zeide hij: ik verlang dat een voorbeeld worde gesteld, dat moet geschieden."

Palm werd dan naar Munich bij den franschen gezant ontboden; doch welke vragen men hem ook deed, hoe sterk men ook bij hem aandrong, hij bleef onwrikbaar in zijn stilzwijgen volharden. De heer Otto wilde hem nogtans niet, zonder nieuwe instructien, in hechtenis laten nemen; hij vroeg derhalve om nadere bevelen.

Inmiddels ontving Palm een brief zijner echtgenoot, die hem berigtte dat de fransche policie eene allernaauwkeurigste huiszoeking in zijne woning te Neurenberg had doen bewerkstelligen, doch er niets had gevonden. Voorts gaf zij hem hare beangstheid te kennen, en smeekte zij hem huiswaarts te keeren om haar gerust te stellen.

Palm kwam werkelijk te Neurenberg terug, maar hij vertoefde er niet lang. Hij vernam dat de heer Otto de strengste orders had bekomen. Tevens verspreidde zich de mare dat de boekhandelaar Stage, te Augsburg, in den kerker was geworpen. Palm zag wel dat hij te Neurenberg niet meer veilig was; want in weêrwil van den vrede, werd die stad nog steeds door de Franschen bezet. Hij achtte het geraden naar Erlangen te wijken; deze plaats behoorde toen aan Pruissen, en hij had er vroeger aldaar bij een zijner ooms, Jan Jacob Palm, tot den boekhandel opgeleid.

Hij bleef verscheidene weken te Erlangen. De fransche policie durfde hem daar niet bemoeijelijken, veel min opligten. Doch het verdroot hem van zijn gezin dus verwijderd te zijn en hij besloot naar Neurenberg terug te keeren: maar zich er schuil te houden.

De door hem genomen voorzorgen werden echter, ongelukkiglijk, door de listen van Napoleon's policie verijdeld. Naauwelijks was Palm weder bij zijne aangebedene echtgenoot en teêrbeminde telgen, of hij werd hun wederom, en wel voor altijd, ontnomen; en zie hier op welke wijze.

Op zekeren noodlottigen morgen, meldde zich een in lompen gehulde, nog jeugdige bedelaar in den boekwinkel aan. Hij vertoonde een van verscheidene achtenswaardige namen voorzien getuigschrift, en verzocht om eene liefdegift voor zijne arme moeder, de weduwe van een in dienst des vaderlands gesneuvelden soldaat. De bedienden der firma gaven hem eenige *kreutzer*. Dan, dit scheen hem niet te bevredigen.

— Ik zou gaarne den heer Palm zelven spreken, zeide hij.

Men antwoordde hem dat de boekhandelaar aan zijne zaken bezig was.

— Ja, ik weet zeer wel, hernam de knaap, dat hij zich moet schuil houden voor die verwenschte Franschen; maar hij behoeft immers niets te vreezen van een armen jongen, die voor zijne moeder bedelt; laat mij maar binnen; dat zal hem geluk aanbrengen.

Men weifelde nog steeds; doch de knaap hield zoo dringend aan, en bad zoo ootmoedig, dat men hem eindelijk in Palm's vertrek liet gaan. De boekhandelaar was zeer menschlievend; hij luisterde met ontroering naar het tafereel dat de kleine bedelaar hem van zijns moeders rampspoed ophing. Door zijn schrander voorkomen getroffen, noodigde hij hem eens weder te komen, hem de hoop gevende dat hij welligt in de firma zou kunnen worden geëmploijeerd. Hem daarop een *thaler* in de hand stoppende, zond hij hem weg.

De knaap verwijderde zich. Doch naauwelijks was hij verdwenen, of twee *gendarmes* stoven den boekwinkel binnen, en den trap op die naar de eerste verdieping leidde: zij drongen in Palm's vertrek. Deze, door dien plotselingen overval ontbulst, had natuurlijk den tijd niet om te ontkomen: hij werd gevangen genomen.

De *gendarmes* bragtten hem voor den franschen generaal. Palm herhaalde wat hij reeds aanvankelijk had gezegd, namelijk, dat de *brochure* hem van wege een anderen boekhandel was gezonden. Maar dien boekhandel weigerde hij op nieuw te noemen. Ziende dat hij niets van hem konde te weten komen, deed de generaal hem naar de gevangenis voeren.

De mare van zijne inhechtenisneming verspreidde zich met groote snelheid. De geheele stad geraakte in opschudding. Palm bezat aller genegenheid en achting. Voor eene volksbeweging vreezende, deed de generaal hem, den volgenden morgen, zeer vroegtijdig, onder een sterk escorte naar Anspach geleiden, waar zich de maarschalk Bernadotte ophield. Palm verzocht den maarschalk te spreken, om tegen de schending van het volkenregt te protesteren, waaraan men zich, naar hij met allen grond aanvoerde, jegens hem had schuldig gemaakt: want, gelijk wij reeds vermeld hebben, de vrede was vóór lang gesloten.

Bernadotte's adjudant kwam den gevangene bezoeken. Die officier had een langdurig onderhoud met Palm, wien hij zeer genegen scheen te zijn. Hij gaf hem evenwel te kennen, dat hij niets ten zijnen gunste vermogt, omdat zijne gevangenzetting had plaats gehad op een regtstreeks uit Parijs gezonden bevel.

Een zamenloop van ongelukkige omstandigheden kwam des boekhandelaars toestand verergeren. De vloed der boeken en geschriften tegen Napoleon, waarvan hiervoren reeds sprake was, had steeds in hevigheid toegenomen, en was thans verschrikkelijker dan ooit. In Mei was in Saksen een nieuw werk van Gentz uitgekomen, ten opschrift voerende: « *Fragmenten eener geschiedenis van den val des keizerrijks.*" De beroemde wijsgeer Fichte, Görres, en eene menigte andere schrijvers schenen evenzeer, als het ware met gemeen overleg, dat tijdstip van het jaar 1806 te hebben gekozen, om hunne aanvallen tegen Napoleon met vernieuwde geestkracht te hervatten. Het was ook dien omstreeks dat Arndt zijn werk: *Over den geest des tijds*, in het licht gaf.

Krachtdadiger maatregelen ter schrikaanjaging (*mesures d'intimidation*) werden als een staatkundig noodzakelijk iets, aan de bevoegde overheden bevolen. Napoleon's laatste orders waren: *dat de onschuldige des noods voor de schuldigen zou boeten.* (2)

Palm werd van Anspach naar Braunau vervoerd, welke laatste stad nog niet door de Franschen aan de Oostenrijkers was teruggegeven. Hij begreep niet wat die togten, die men hem liet doen, beduiden moesten. Men zeide hem dat de maarschalk Bernadotte niet op zich had kunnen nemen de zaak verder voort te zetten; maar dat de maarschalk Berthier daaromtrent de noodige volmagt had.

De echtgenoot van Palm had reeds aan den franschen gezant Otto een adres, betrekkelijk de inhechtenisneming van haren man, gerigt. Is dat stuk betoogde zij dat geen enkel exemplaar der brochure, uitgenomen het pakket aan den boekhandel firma Stage, te Augsburg, gezonden, uit den boekhandel van Stein was gekomen. Geen antwoord ontvangende, diende zij eene dergelijke memorie in bij den maarschalk Berthier. Deze gaf alleen tot bescheid, dat de zaak genoegzaam was geïnstrueerd geworden, en alle pogingen van Palm's familie-betrekkingen noodeloos waren.

Palm legde deze woorden ten zijnen gunste uit. Hij verwachtte dat de maarschalk hem zeer spoedig in vrijheid zou doen stellen. Hoe anders viel het uit! Zoodra was hij niet te Braunau aangekomen, of hem werd aangezegd, dat hij zich gereed moest maken, om binnen drie dagen voor eene militaire commissie te verschijnen. *(Vervolg hierna.)*

---

(1) Palm (Jan Philips) was in 1756 te Storndorff geboren. Op zijn drie en twintigste jaar te Neurenburg gekomen, had hij de dochter van den boekhandelaar Stein gehuwd, en was op deze wijze later eigenaar geworden van den boekhandel van laatstgenoemde.

(2) Met tegenoverstelling van den *onschuldigen* boekhandelaar van Hulst aan den *onschuldigen* boekhandelaar Palm, hebben wij hier te vragen: welk onderscheid er bestaat tusschen de bevelen van den *dwingeland* Napoleon en die van den *constitutionelen* Willem II?

ALLERLEI.

—

Fragment uit een blijspel.

Aardwormen zijn wij al, wij kruipen 't leven door,
Elk op zijn eigen wijs, elk op zijn eigen spoor.
Wat kan dien aardworm toch geluk en vreugde geven?
Wat schenkt hem heil! wat kan hem 't aardsche leven,
Zijn kruipebaan, zoo zoet, zoo aangenaam doen zijn! —
De vrouw! — O jee! de vrouw! — 't Is zeker dan de wijn?
Ja, daar is wat van aan, maar waar toch wijn te drinken,
Als men er tevens niet zijn wijfje kan doen klinken!
Het geld, het lieve geld, waratje! 't geld alleen!
Schenk vreugde, zaligheid, genoegen hier beneên!
Wat droeve sukkel toch, dien armoê steeds mogt kwellen,
En die zijn ving'ren nooit met wellust blaauw mogt tellen!
Ellendig is zijn lot, rampzalig is zijn staat,
En onbemerkt, zoo niet bespot, komt hij op straat.
'k Was eertijds ook niet rijk toen had ik geene vrienden,
Geen schaar opregte lui, die mijn gedachten dienden,
Geen' zitplaats in den raad, geen' zetel in de kerk,
Geen' postjes vol van eere of geld en zonder werk! —
Ik kom misschien wel gaauw in d' eerste of beste kamer
Of in de tweede, ook geld! — ligt 's presidenten hamer!
Want in ons lieve land wordt niemand meer geteld,
Dan de adel, ja, maar meer nog 't lieve geld.
Wat heil tot d' ellenboog den arm te kunnen steken
In tonnen guldens en in zakken gouds! Hoe keken
Mijn oogen zich schier uit, toen ik mijne ega kreeg,
Toen mij de rijke ziel zoo scheef in de armen zeeg
En mij wel honderdmaal het geld bragt in dukaten,
Dat al mijn beursjes ooit in stuiveren bezaten.
Een ieder prees mij toen, 'k werd wijd en zijd beroemd,
Van toen een wijs, een braaf, een eerlijk man genoemd!

De bodemlooze Schatkist.

Vraag: *Is 't mogelijk den staat*
Der schatkist te verbeteren?
Antw.: *Men make een vaste boom*
Van 't rif der — landopvreteren,
En zet er boven op
Oom Floris *— zonder kop.*

(*Kal*)

ADVERTENTIEN.

Vlissingen, den 8. April 1847.

Heden overleed in den jeugdigen leeftijd van twee jaren en vijf maanden, *MARIA WILHELMINA*, veel geliefd eenigst Dochtertje van Mr. S. van der SWALME en M. L. van der SWALME, geboren Callenfels.

Eenige kennisgeving.

Departement van Marine.

—

De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen, zal, ingevolge magtiging, en onder nadere goedkeuring van Z. Exc. den Minister van Marine, in het openbaar trachten Aante besteden:

De afdamming der groote Zeedoksluis te Vlissingen, met het droogmaken en drooghouden van den Put, het onderhoud der Dammen en het weder opruimen derzelve, met den aankleve van dien.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben op Donderdag den 22. April 1847, des voormiddags ten 11 ure, in een der lokalen op 's Rijks Constructie-werf te Vlissingen; liggende het Bestek dezer werken ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, ten Bureele van de Gouverneurs der onderscheidene Provinciën, ter Secretarie van den Directeur der Marine aan 's Rijks Werven, in eenige der voornaamste Logementen in verschillende Steden en ten Bureele van den Hoofd-Ingenieur der Marine te Vlissingen, bij wien ook de plannen ter inzage en verdere inlichtingen kunnen verkregen worden; zullende door denzelven op de twee dagen welke de besteding voorafgaan, de vereischte aanwijzingen in loco gedaan worden.

De gegadigden zullen hunne inschrijvings-billetten op gezegeld papier, duidelijk geschreven, vóór, of op den dag der besteding, doch dan vóór het bepaalde uur, franco aan de Directie der Marine te Vlissingen moeten bezorgd of toegezonden hebben, en de billetten moeten bevatten de namen der borgen en hunne woonplaatsen.

De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine,
E. LUCAS.

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

Het Bestuur van het *eerste* Landhuishoudkundig Congres, gehouden te *Zwolle* in 1846, berigt, dat de *tweede* Bijeenkomst van Landhuishoudkundigen en Beoefenaars van de Wetenschappen, die met den Landbouw in verband staan, gehouden zal worden te *Arnhem*, op Woensdag den *tweeden Junij* 1847. — Allen, zonder onderscheid, die belang stellen in den Nederlandschen Landbouw, worden opgeroepen ter bijwoning dezer zamenkomst. Ten einde niemand door een mogelijk verzuim terug te houden, zal men geene afzonderlijke schriftelijke uitnoodigingen afzenden, maar ieder belangstellende wordt dringend verzocht, de kennis aan dit tweede Congres en de deelneming daaraan te willen bevorderen.

De punten van behandeling, in 1846 voorgesteld, en waarover rapporten worden ingewacht, zijn de navolgende: de *Statistiek van den Landbouw*; — de *Wetgeving op de Marken-verdeelingen en andere in gemeenschap bezeten gronden*; — de *Verbetering der Veld-politie*; — de *Afschaffing der Tienden*; — het *Vormen van eenen gemeenschappelijken band tusschen alle Genootschappen en Maatschappijen in ons Vaderland, die de belangen van den Landbouw voorstaan*; — de *Geologische Beschrijving van Nederland*; — het *Toepassen der Scheikunde op den Nederlandschen Landbouw, en het oprigten eener algemeene scheikundige werkplaats*; — de *Mogelijkheid eener vrije kolonisatie op onbebouwde gronden in Nederland*; — de *Bevordering van de Nederlandsche Houtteelt*; — het *Vloeijen der landerijen in Nederland*; — en de *Uitbreiding der Wisselbouwerij hier te lande.*

De leden dezer onderscheiden Commissiën worden uitgenoodigd, om zich, op den 1. Junij, des morgens om 12 uur, te willen bevinden in het Hôtel *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*.

Te gelijker tijd met het Landhuishoudkundig Congres zal te *Arnhem* de ALGEMEENE VERGADERING plaats hebben van de GELDERSCHE MAATSCHAPPIJ van LANDBOUW, welke gepaard gaat met eene TENTOONSTELLING van LANDBOUWVOORWERPEN.

Zwolle, den 5. Februarij 1847.

Het Bestuur voornoemd:
Mr. B. W. A. E. SLOET tot OLDHUIS.
Mr. J. A. van ROIJEN.
Mr. J. D. van KETWICH VERSCHUUR,
Secretaris.

NIEUW VERKOOPHUIS
TE MIDDELBURG.

Aan het geacht Publiek!

De ondergeteekende heeft de eer UEd. te berigten, zoo wel binnen als buiten deze Stad, dat hij den 24. April als naar gewoonte zijn **Winkel zal sluiten**, wegens het waarnemen der Zomer-Kermissen, en betuigt bij deze zijnen hartelijken dank aan allen die hem met hunne gunst hebben vereerd, hopende December aanstaande weder met een schoon nieuw assortiment zijn Winkel te openen; terwijl zijne nog voorhanden zijnde Goederen, tot de minst mogelijke prijzen zullen worden uitverkocht. Heeft een *groot assortement ontvangen* van opregte **Eau de Cologne** van *f* 1.20 de Kist en hooger, ook Fijne **Fransche Zeepen**, Fijne **Galanterien**, Mahonyhouten **Werkdoozen**, **Naalkistjes** en meer van dien aard; ook opregte Japansche **Zoja**, **Limoensap**, **Gember**, Fransche en Engelsche **Mostaard**, Stokjes **Banille**, Porceleine **Ornementen**, enz., te veel om te melden.

M. DE GROOT.
Langenburg, *No.* 106.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. April. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Albertine, H. Laye, Memel, gezaagd hout; Maria, J. Boldt, Cuxhaven, raapzaad, Jufvrouw Fresina, S. G. Postema, Bremerhaven, tarwe; Wilhelmine, J. K. Petersen, Gothenburg, deelen; Fortuna, G. Hanssen, Steinhauerseel, raapzaad; Wohlfaart, C. Wunderlich, Memel, deelen; Therèse, J. Weicheman, Dantzich, tarwe; Bertha, J. N. Ziag, Straalsund, garst; Leopoldine, J. Mook, Bordeaux, wijn; Libertas, B. Gang, Elize, J. Rohl, beide Memel, hout; Carolina, C. Zang, Straalsund, tarwe.

Voor Gend bestemd:

Einigkeit, J. Kreutzman, Hamburg, koffij.

Van Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Alida, K. J. Schrage, ballast, Christina, A. Boekhoff, stukgoed, beide Koningsbergen.

Van Gend gezeild:

Eliza, H. H. Potjes, Riga, Diana, J. W. Scheeve, Oostzee, beide ballast.

Van Brussel gezeild:

Elizabeth, T. B. Napperus, Hamburg, glas.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,
8 April 1847.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1845) .	*f* .	W. Paardenboonen .	*f* 9.00
N. dito dito	– 14.75	W. Gr. Erwten . . .	– .
O. Walch. Tarwe (1845)	– .	W. Witte dito . . .	– .
Nieuwe dito	– 14.90	Z. Paardenboonen .	– 8.00
O. Rogge (1845) . . .	– .	N. Z. Gr. Erwten . .	– 14.00
N. dito	– 13.25	W. Koolzaad	– 12.00
Winter garst	– 8.75	Zomer dito	– .
Zomergarst	– 8.00	Raapolie . .	*f* 40.00 p. v.
Haver	– .	Patentolie . .	– 42.00 –
Boekweit	– .	Lijnolie . .	– 37.00 –
W. Witteboonen . . .	– 16.50	Lijnkoeken	*f* 12.50 de 104 st.
Dito Bruineboonen . .	– 16.50	Raapkoeken .	– –

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 ure.
Sluiting des avonds 8 »

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.